

Pestszentimrei

Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség Lapja
VIII. évfolyam 4. szám (68.) - 2011. április

Húsvét 2011

„Én vagyok, ne féljete!”

A riadt asszonyoknak az angyal tömören fejezi ki a tényállást Jézus sírjánál: „Nincs ITT!” Hát akkor hol van?... Nem a kő mögött? Ez a velős válasz rejti a megrendítő üzenetet, hogy Jézus élete és halála szétfeszíti az emberi elképzeléseket. Ő egyszerre ember fia és Teremtő. Az Isten nem OTT van, ahol az ember elképzeli, akár a sír könyörtelen hűvösében, akár a fenséges magasságban. Nem beleragadva emberi játszmákba, de nem is távol az embertől. Ellenben OTT van, ahol az ember nem is várja. A te szívedben például. Vagy vétkező pillanatodban keresztjét hordozva. Vagy ott áll melletted, föltámadottan. Csak meg kell fordulni, mint Mária Magdolnának, aki a háta mögül hallgatja a „kertész” szavait. Jézus ott van. Én sokkal kevésbé vagyok ott, akár egy találkozásban, ami-

kor a másik kevésbé számít, és már mennék tovább; egy vigasztaló szóban, ami rutinszerűen hagyja el a szájamat. A föltámadás után a tanítványok nem győznek álmélnodni, hogy a legképtelenebb pillanatokban tűnik fel Jézus. Zárt ajtók mögül... Eredménytelen halászat után sült hallal várja őket a parton... Vándor idegenként csatlakozik hozzájuk az úton... Ezért az angyal szava a sírnál titokzatos. Nincs itt? Ahogy az asszonyok látni szeretnék, a halott testet az ölükbe, könnyet a szemükbe, úgy nincs. De sokkal valóságosabban, ahogy Isten szeretete szüntelen fölénk borul, hangzik Jézus Krisztusnak a szava: „Bátorság! Én vagyok, ne féljete!”

Áldott Húsvétot kívánok!

Márton atya

Mit jelent neked Húsvét?

Jézus halála az értünk végsőkig vállalt áldozat, feltámadása a végsőkig velem maradó remény.

Erzsi

Számomra Húsvét egy új lehetőség! Egy újabb, erősebb iránymutatás Jézustól. „Indulj! És vidd el a hírt minden embernek: Krisztus feltámadt és Él”!!!

Tamás

...a szenvedés, a szeretet és az élet egysége... És annak felismerése, elfogadása, öröme (mikor melyik), hogy ez engem is érint!

Kati

Már másfél évtizede Farkas Béla atya szavaival: Nincsen Húsvét keresztre feszítés nélkül! Mariann

A folytonosan megújuló újrakezdéshez kellő erőt és REMÉNYT!

Győző

Kegyelmi alkalom a visszatalálásra és lelki felébredésre.

Szabolcs

Egyrészt a csupasz, díszeitől megfosztott oltár jelenik meg előttem - ami mégis a Szeretet oltára marad. És persze az öröm a feltámadás felett, ami a Szeretet győzelme.

Laci

Számomra Húsvét az önmagát feláldozni képes szeretet győzelme a világban. Annak a szeretetnek a győzelme, ahogy Jézus Krisztus szeret bennünket, és amire meghívott mindannyiunkat.

Kegyelmi ajándék Húsvétkor

Régen volt, már 12 éve. 32 éves voltam, és nem maradtam áldott állapotban. Hiába próbálkoztunk, igaz, akkor még messze voltam Jézustól. A Mennyei Atya mégis segített, és végül adott nekünk egy kisfiút. Tökéletes volt vele a kapcsolatunk. Hatalmas és mindent elsöprő szeretet volt köztünk. Amíg meg nem született a testvérkéje. Ő szintén Isten ajándéka volt. Isten ott volt velünk, mi mégis nagyon messze voltunk Tőle. Kislánnyal nehéz keresztet kaptunk, fáradtak voltunk, én meg türelmetlen. Kezdtém elveszíteni a kisfiamat. Már nem volt meg bennem a mindent elsöprő szeretet iránta.

2011. április 3. Nagyböjt 4. vasárnapján Márton atya felolvassa az Evangéliumot: „Jézus útközben látott egy vakon született embert. A földre köpött, sarat csinált a nyállal, a sarat a vak szemekre kenté, és így szólt hozzá: „Menj, moskodj meg a Siloe tavában... Ő elment, és amikor visszatért, már látott.” Én is így éreztem, akkor ott a misén. Jézus felnyitotta a szemem. Tudatosult bennem, hogy Jézus szeretete tud csak úrrá lenni

XXXII. Márianosztrai Gyalogos

Ifjúsági Zarándoklat

Április 29-30-május 1. hétvégéjén reményünk szerint nagyobb csapattal indulunk útnak, hogy a Pilis és a Börzsöny hegyein átkelve, a közel 200 résztvevővel együtt keressük fiatalságunk jövőjét.

Mottó: „Biztos úton”

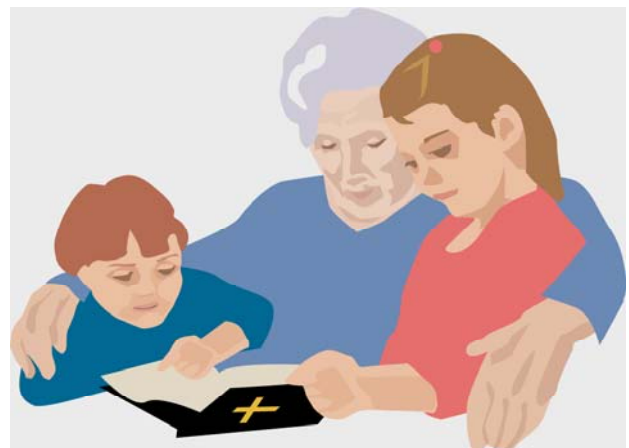
7-8. osztálytól hívom a fiatalokat, a középiskolás és egyetemi ifjúságot!

A zarándoklat honlapja:

www.marianosztra.zarandoklat.hu

a gonosz felett. Megértettem, hogy amikor a kisfiam iránti szeretet, amely annak előtte pajzsként védte, csökkenőben volt, utat engedett a gonosznak, aki lesben állt, beosont a kicsi szívébe, és eltorzította azt a jólelkű, szeretettel teli kisfiút. Még csak három éves volt. De elkezdett benne dolgozni a gonosz. Annak előtte ezt nem mertem magamnak így sohasem bevallani. Csak kérdően álltam évekig, hogy mi történik vele és velünk. Odáig jutottunk, hogy 10 évesen már élvezettel hajtogatta magáról, hogy ő gonosz, és ezért bántja a testvérét. Ilyenkor odamentem hozzá, megöleltem, és minél több szeretetet próbáltam rázúdítani. Ettől megnyugodott és egy időre kiment belőle a gonoszság. De Jézusról, Istenről hallani sem akart. A 2010-es év végén annyit megtett a kedvemért, hogy eljött család-áldásra. Azt hiszem, ez volt az első lépés. Még egy korábbi misében mondta egyszer Márton, hogy házukban 2 asztalnak kell lenni: egy ebédlő asztalnak és az Ige asztalának. Másnap a kislányomnál elkészítettük az Ige asztalát. Pár nappal később megkaptuk Seres Tomi Énekek az Úrnak! című CD-jét. Közel egy éve említette Zsiga (Tomi édesapja), hogy majd elhozza. De most jött el az ideje. Egyszer csak elém állt, és azt mondta: „Itt van, elhoztam, amit ígértem”, én meg csak álltam értetlenül. Egy év telt el, és elfelejtettem. De a Mennyei Atya nem felejtette el. Nekünk ezt most kellett megkapnunk. Kislányommal eldöntöttük, hogy mostantól minden este az Ige asztalánál fogunk imádkozni. Gyertyát gyújtottunk, meghallgattunk egy éneket Tomi CD-jéről, felolvastam az Adoremus-ból az aznapi Evangéliumot, imádkoztuk a Miatyánkot, azután kezet ráztunk: Béke veled... Alig telt el pár nap, és a kisfiam megkér-

dezte, hogy bejöhet-e ő is meghallgatni az éneket. Az énekekből és Tomiból áradó hit kezdte legyőzni a gonoszt. Láttam a fiamon, ahogy elkezd átalakulni. Pár nap múlva már követelte, hogy az Adoremus-ból ne csak az aznapi Evangéliumot olvassam fel, hanem még többet és többet. Mostanában minden este úgy fejezem be a felolvasást, hogy minkét gyermekem követeli, hogy ne hagyjam abba. Isszák Jézus szavait, jobban, mint én valaha. Jézusnak végre sikerült felnyitni a kisfiam szemét. Mindig azt kéri, hogy Jézusról olvassak neki. Egyik este csak annyit mondott: „Ma mit mond nekem a Jézuskám?” Egyszer már a Miatyánkot is elmondta velünk. Most minden este csatlakozik a békesség kézfogáshoz. Egyre nagyobb a békesség köztünk. Múlnak a félelmei. Évekig attól rettegett, hogy az ágya végénél lévő valami le akarja őt húzni a mélybe. Pszichológushoz jártunk emiatt. Persze nem tudott segíteni. Részt vettem az április 2-i lelki napon a plébánián. Amikor hazaértem, részletesen be kellett számolnom neki, hogy mi történt. Azután csak annyit mondott, lehet, hogy fog járni hittanra. „Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.” – ezt látom én most. Mintha ebben a nagyböjti időben a vasárnapi evangéliumokkal rólunk is szólna Jézus.

Nagyböjt 2. vasárnapja: „Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és külön fölment velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük: az arca ragyogni kezdett... Péter így szólt Jézushoz: Uram, jó nekünk itt lenünk” Ezt látom a fiamon. Jó neki az Ige asztala mellett lenni, és nem akarja, hogy vége legyen. Nem akar lejönni a „hegyről”.

Nagyböjt 3. vasárnapja: „Adj innom.” Jézus szomjazza a Szamaritánus asszony hitét - mondta Márton, és valóban szomjazza mindannyiunk hitét, az én kisfiamét is. Mi meg isszuk a szavait.

Nagyböjt 1. vasárnapja: „Nem csak kenyérral él az ember, hanem mindazon Igével, mely Isten szájából származik.” Olyan a fiam, mint az éhező... az Igét éhező. Minden este lelkiismeretfurdalással teszem le a Bibliát, és úgy mondom, hogy ma nincs több idő felolvasni...

P. K.

Családos keresztút

Április 15-én, pénteken a családos keresztút ereje újra lehetővé tette, hogy ráhangolódjak az előttünk álló ünnepi eseményekre. Pillanatok alatt megtelt a templom babakocsival, kisebbekkel,

nagyobbakkal, idősebbekkel. Jézus útja a Golgotáig és a családok jelenlétének

egyvelege különösen nagy hatást gyakorolt rám. Mennyivel bensőségesebb a húsvéti előkészület, hogy felnőttek és gyerekek együtt vesznek részt rajta! Így talán nem fenyeget a veszély, hogy az ünnep rutinfeladattá váljon. Nem fenyeget a veszély, hogy azzal áltassuk magunkat, a külsőségekre fordított gondos pepecselés nyújt majd gazdag és tartalmas élményt. A zenészek magas színvonalú szolgálata pedig még jobban megerősítette bennem azt a gyomorszorító érzést, mekkora erő lakozik abban, mikor „kétszeresen imádkozunk” együtt. *Judit*

Gondolatok nagyböjtről

A márciusi ÖrömHírLevél számos útmutatást adott arra, hogyan készülhetünk, böjthölhetünk nagyböjtben. A hétköznapi lelkigyakorlata és a plébániai lelkinap pedig nagy segítséget nyújtott abban, hogyan próbáljunk meg tudatosan Istenhez fordulni a nagyböjti időben. Milyen hamar el is telt ez a Húsvétra való készülési idő! Máris visszatekinthetünk, vajon teljesítettük-e elhatározásainkat, kitavaszodott-e a lelkünkben is, sikerült-e lemondanunk szétszórtságunkat okozó megszokásainkról, és otthonainkban, családjainkban kívül-belül együtt készülni az ünnepre? Visszatekintek, és azt látom, hogy vannak lukak, már megint rohantam, már megint elmaradtam, már megint rabja maradtam megszokásaimnak, már megint türelmetlen voltam, és nem álltam meg, hogy családom részére elég minőségi időt szabadítsak fel. A böjt előtt hallottuk Krisztus szavait: “Amit eggyel a kicsik közül cselekedtetek, Velem cselekedtetek”. Elgondolkodom, és rá kell jönnöm, hogy mennyi mindent megtehettem volna ez alatt a negyven nap alatt. „Segíts nekem

Uram, olyan fáradt vagyok!” – de sokszor mondom ezt kicsi gyermekeink születése óta. Nem volt ez másként most sem, nagybőjt idején. Örök emberi gyarlóság: az élet gondjai között könnyen háttérbe kerül az igazi odafordulás Istenhez. Ilyenkor szerencsére figyelmeztetéseket kapunk, hogy életünk irányítója Isten. Nem mi vagyunk a középpontban, hanem Ő. Nézzünk fel, és lássuk meg az Urat! A nagybőjti időszak végén, a hétköznapiakban is próbáljuk meg folytatni az elhatározásokat, remélve, hogy ezek válnak megszokásainkká. Segíts nekem Uram, hogy mindennap feléd forduljak és meglássalak! *T. L. M.*

Nagybőjti lelki nap 2011. április 2.

Nem készültem különösebb élményre, bár jólesett a tudat, hogy helybe hozzák a lelki gondozásomat, és nem kell elutaznom érte. Azt tudtam, hogy Szociális Testvérek tartják. Rémllett, hogy a régi egyházközségünkben már találkoztam tagjaikkal egy esti program-sorozat keretében, ahol a szerzetesrendek bemutatkozása volt a cél. Erről nem sok emlékem maradt, talán csak annyi, hogy ők azokat a társadalmi feladatokat látják el szinte ingyen, amit senki más nem szívesen vállal. Szelíd, csendes hölgyek voltak, a nevükre sem emlékszem. Hát ilyen lelkülettel néztem elébe

a mostani lelki napnak. Meg is érkezett a három szociális testvér. A kezdés előtt nem sok alkalmam volt velük beszélni, mert én készítettem elő az ebédet és a szünetre szánt kávé, teát, szóval a konyhában töltöttem az időt ☺. Csak a hivatalos bemutatkozásukkor ismertem meg őket: Éva, Luca és Anni testvérek. Valóban nehéz feladatot vállaltak mindhárman. Halmozottan sérült gyermekekkel illetve felnőttekkel foglalkoznak. Az ember azt hinné, hogy ebbe csak bele lehet keseredni, de ez egyáltalán nem volt jellemző egyikükre sem. Életvidám, érzelmegazdag harmonikus személyiség volt mindegyik Emberi alaptermészetét mind hordozták, s ha volt negatív tulajdonságuk, hát pozitív irányba fordították, hogy tejesítsék Isten akaratát. Csodáltam őket ezért, mert láttam, hogyan tartják kordában indulataikat, mennyi türelem van bennük, hogy igyekeznek átadni a megszerzett tudásukat, jól bevált gyakorlatukat. Tetszett, ahogy „megtaláltak” egymásnak, mindig a soron következő előadáshoz. Imádkozni tanultunk! Az életünk legfontosabb része az Istennel való állandó kapcsolattartás. Olyan módszere van ennek, amit érdemes megszívlelni és készséggé fejleszteni. Megtanultuk az öt lépés latin kifejezéseit: LECTIO (olvasás); RUMINATIO („kérődzés”, elmélkedés); ORATIO (ima); CONTEMPLATIO

(szemlélődés); ACTIO (tett). A lényege, hogy imádkozni akarni kell, időt kell rá szánni. Elolvasok a szentírásból egy rövid részletet, kiválasztom azt a kifejezést, (szót) ami éppen akkor megérintett, ezt átrágom magamban, vagy hangosan, Istenhez fordulok, és megbeszéllem vele, mint legjobb legbensőségesebb barátommal, az ezzel kapcsolatos érzéseimet, kétségeimet, elcsendesedem Őbenne, majd a kapott sugallat hatására, megteszem, amit meg kell: pl. bocsánatot kérek valakitől akit megbántottam.

Én ugyan ismertem ezt a módszert, mert régóta járok imaközösségbe, ahol hosszú ideje gyakoroljuk, mégis újdonságszámba ment, hogy ezt egyedül is így tegyem, nem csak közösségben. Persze a kiscsoportos megbeszélés is élmény volt, ahol, előzőleg fél óras csendben kipróbáltuk új imagyakorlatunkat, és erről mindenki őszinte, elmélyült tanúságot tett. Az Úr áldja meg a a Szociális Testvéreket, akik átadták nekünk ezeket a kincseket, és akik csendes alázattal szolgálják a legkiszolgáltatottabbakat!

G. O. Klári

**Felső tagozatosok minitábora:
május 20-22.**

Írjátok be naptárotokba! Várunk!

NABIT

A NABIT-ról már régebben hallottam. Közösségünkben és a neten is terjedt az információ. A találkozóra Kedvesem, Eszter invitált el. Nekem sokat jelent a Kereszt misztériuma, ezért szeretek keresztútra járni. A Szemere-telepiekkel mentem, mert náluk voltam, amikor készültek a NABIT-ra. A családban előkerülő keresztjeinket jelenítettük meg. Az első állomás helyszínén volt két fiatal, akik egy padon ültek. Amikor oda-

értünk, gyorsan elmentek. De azért voltak kedves emberek is... Ami nekem az egészben tetszett, az a misén került elő. Felajánlaskor mindenki egy szalagot kötött a keresztre, rajta egy imaszándékkal. Ilyen volt már Márianosztrán is, akkor is nagyon jól esett. *Seres Dávid Zsigmond*

Én is leírtam a szalagra a nagybőjti elhatározásomat. Azt hiszem, könnyebb lesz megtartani, mert leírás közben ígéretet is tettem Istennek. A NABIT agapéval zárult. Számomra külön élmény volt, hogy a vendég indiai atyával beszélgethettem. Ha nem is sikerült mindent megértenem, de jó volt látni, ahogy mindig mosolygott. *Csabafi Enikő*

Ismét megszervezik Budapest körül az **Élő Rózsafüzér Zarándoklatot május 14-én**, szombaton, melybe plébániánk kezdetektől fogva bekapcsolódik.

Templomunknál déli fél 1 körül fogadjuk a zarándokokat, majd a Világosság rózsafüzérére imádkozzuk a templomban az ifjúság zenei és imavezetési szolgálatával. Utána a templomkertben felállított asztaloknál és sátraknál kerül sor a zarándokok ebédjére. A vendégfogadásnál segítő kezekre van szükségünk, ezért kérjük önkéntes segítők jelentkezését tea és süteményosztásra. Süteményeket szívesen fogadunk.

A kereszt ajándéka

Péter fiam egyik nap egy darab papírral jött haza az iskolából, amit hittanórán kapott. A szövegnek, ami rajta állt, a következő volt a címe: „Ne akarj kereszteden könnyíteni.” Megörültem neki, mert ismertem már régebből, mindjárt félre is vonultam vele. A történet szerint egy vándor álmában látja magát, amint úton a mennyei haza felé botorkál botjával kezében, vállán keresztjével. Melege és elege van, könnyítene terhén, útközben fűrészt talál, boldogan lefűrészel belőle, majd megkönnyebbülve megy tovább. Útja végén a mennyország kapujától már csak egy patak választja el, amely fölött híd lehetne keresztje, ám az már túl rövid hozzá.

Általában rohanással telnek napjaim, teljes odaadással próbálok élni annak a hivatásnak, amit választottam, és ez nálam azt is jelenti, hogy mindenben a tökéletességre törekszem. A háztartáson kívül tucatnyi különóra, az egymással töltött minőségi idő meglétének realizálása, folyamatos gondolatolvasás gyermek- és férfejben, az igyekezet, hogy a nagyszülőkkel, testvérekkel, barátokkal való kapcsolataink épsége megmaradjon, sőt, lehetőleg gyümölcsözzön, és még hosszan sorolhatnám. Ilyenkor nagybőjtben valahogy mindig jobban sikerül spontán fékezni, lassítanom és végig-gondolnom, vajon ezeknek mindig, minden körülmények között maximálisan meg kell-e felelnem? Egyáltalán, meg lehet-e felelni mindennek és mindenkinek? Meg KELL-e felelnem mindennek és mindenkinek? Sokszor érzem, nem a lényegre koncentrálok, arra, hogy ne tegyem még nehezebbé saját keresztet terhét. Ebben is Jézus kell, hogy előttem járjon!

Az évek során sokat változott a keresztetem összetétele is. A súlya nem, azt a legtöbbször nehéznek éreztem. Tizenévesen azért, mert abban az időszakban úgy gondoltam, akkortájt találkoztam a legmegoldhatatlanabbnak tűnő nehézségekkel, huszonévesen az akkori problémák tűntek annak, a mostani élethelyzetemre pedig ugyanez jellemző (és hogy vágyom a tizenévesek közé). Úgy érzem, teherbírással együtt nőtt a keresztetem is, de visszanézve tisztán látom, mindig csak annyira volt nehéz, hogy elbírhassam. Nem többel, de kevesebbel se. Milyen jó lenne, ha ez a megpróbáltatások idején is eszembe jutna!

„Meváltó Uram, köszönöm Neked!
Keresztetemet Te adtad, ó, ne engedd,
Hogy egy darabot is lefűrészeljek!
Amilyennek adtad, olyan legyen!
Te vezetsz át a szenvedéseken.
Te adj erőt és kegyelmet nekem,
Hordozni mindhalálig csendesen!”

Judit

A Táborozás

Oh, hát mit is mondhatnánk... Talán azt, hogy szép volt? Vagy azt, hogy jó? Hazudnék, mert csodálatosan mesés és jó volt!!! Nem csak a gyermekek élvezték ezt az alsós minitábort, hanem

mi is, vezetők! Mikor elindult a busz Vámosmikola felé, még nem tudtam, mire számítsak. Egy-két vezetőben nagy kérdőjelek voltak, hogy mi lesz és hogy lesz? És a gyerekekkel majd hogyan találják meg a közös hangot, de mond-

tam nekik, hogy nincs mit aggódn! Semmi baj sem lesz, és a gyerekektől sem kell félni, mert mindegyikük egy angyal! ☺ És ha ő nem tudna valamit, akkor a gyerekek simán segítenek a problémán! A táborhelyre megérkezve kicsit vicces volt a helyzet. Hogy is írjam? Nem akkorra várt vendégek voltunk! Néhány szobában ezért nem volt világítás, de egy-két órán belül minden szobában lámpa gyúlt. A gyerekek élvezték Márton atya mindig kedvelt mesés miséjét, és feszült figyelemmel várták, hogy mikor utánozza a felkiáltójeleket vagy a kérdőjeleket! ☺ A nap végén jót alukáltak, és késő este mi vezetők is követtük őket, de mielőtt még lefeküdtünk volna, jómagam és Boda Peti hirtelen felcsaptunk keresztgyártóknak, és 10 keresztet összeraktunk. Az ébredés volt a legérdekesebb! Ugyanis olyan volt, mint ha éppen egy ló csorda és egy bölény csorda rohanna át felettünk! Először azt hittem, álmodom, de rá kellett jönnöm, hogy ez a dobogás az

ébredő gyermekcsereg felettünk az emeleten. Mikor a kirándulás elején csoportokba rendeződtünk, még volt bennem egy kis kérdőjel, hogy tudok-e majd jó csoportvezetővé válni, mivel életemben először vezettem egyedül csoportot. De mint már írtam, hiába a kérdőjelek, mert a gyerekek megoldanak minden bajt! ☺ Mindegyikük jó volt, és ha egy-egy mégis hangoskodott volna, akkor egy másik gyermek rászólt és csend lett! Az erdei keresztutat élvezték, és tetszett nekik az állóképes megjelenítés. A kirándulás elején meglepődésemre a fiúk elkezdtek nyávogni, hogy „Óóó jajj! Ezt nem bírom tovább!!!

Mikor eszünk már? Ott vagyunk már? Én akkor sem megyek tovább!”, de amint mondtam nekik, hogy „Testvérek! Hát mit hallok! A lányok jobban bírják?”, akkor úgy megindultak, mint a szél! ☺ Szóval az egész tábor, azt hiszem, remekül sikerült. ☺

Seres Tamás György

Passiójáték

Virágvasárnapon plébániánk ifjúsága ismét egy nagy lelki élménnyel ajándékozott meg minket. A barkaszentelés után az ünnepi szentmise keretében 30 fiatal adta elő Jézus szenvedéstörténetét. A misztériumjátékot olyan átélt megrendültséggel és hiteles lelkülettel jelenített-

ték meg, hogy a hívek közül most is többeknek kicsordult a könnyük. Olyan jó volt látni a fiatalokat, akikhez nem könnyű közel vinni Jézus szenvedését, de most úgy tűnt, hogy a Húsvét erőtere megérintette őket. Külön élmény volt látni a Jézus szerepét játszó Korhut Tamást, akin látszott, hogy lélekben is komolyan készült, és biztos tudással hordozta el nem csak a súlyos keresztet, de a darab egészét is. Köszönet nekik!

Isten az életemben

Az elmúlt pár hónapban életem egyik fontos része volt az elsőáldozásra való készülődés. Eszembe jutottak azok az idők, amikor el sem tudtam volna képzelni, hogy én valaha is elsőáldozó leszek. Ennek egy erős oka volt, mégpedig az, hogy nem hittem. A szüleimtől megtanultam, hogyan legyek jó gyerek, de azt nem, hogy hogyan legyek jó keresztény. Istenről nem sok elképzelésem volt. Gyermekejjel csak annyit tudtam róla, hogy őt senki nem látja és nem hallja, mégis mindenki hallott róla, és őt teszik felelőssé a rossz dolgokért. Ez a kép elsős koromban kezdett kicsit megváltozni, amikor az egyik osztálytársam elhívott hittanszakkörré. Ezeken a délutánokon hallottam először történeteket

Jézusról. Nagyon érdekelt, hiszen valami új volt, valami ismeretlen. Nekem ezek a történetek olyanok voltak, mint a mesék. Pár évvel később az iskolában megjelent a hittan, mint rendes tanóra. Egészen más volt, mint a szakkörök. Itt már nem mesékről volt szó, hanem inkább történelemtől. Homályos képem volt arról, hogy ki Isten, és hogy mit jelent, hogy Jézus az Ő fia. A vallás számomra olyan volt, mint egy titok, amit csak a kiválasztottak tudhatnak. Nyaranként részt vettem hittantáborokban, ahol két nagyon fontos dolgot tanultam meg: a vallás nem korfüggő, és Isten nem válogat abban, hogy ki ismerheti meg a titkot. A következő pár évben nagyon hullámozó volt a kereszténységhez fűződő viszonyom. Néha úgy éreztem, hogy Isten elhagyott. Szabad akartam lenni, még Tőle is független. Ez azonban sosem sikerült. Amikor már nem számítottam rá, mindig kaptam egy jelet. Ez lehetett egy dal, egy idézet vagy akár egy kép is. Ezek a jelek olyanok voltak, mint egyfajta üzenetek, amik nem hagyták, hogy elfelejtsem Istent. A gimnázium első két éve alatt szinte teljesen megszakítottam a kapcsolatot Istennel, és ennek az lett a következménye, hogy nem találtam az összhangot a világgal. Foko-

zatosan kezdtem érezni, hogy valami-
képpen szeretnék újra Isten közelében
lenni. Ez számomra nagyon meglepő
volt, mert azelőtt nem szerettem temp-
lomba, főként nem misére menni, de hir-
telen belső késztetést éreztem magam-
ban. Sokáig azt hittem, hogy ez csak
valami ideiglenes érzés, ami idővel el-
múlik, de rá kellett jönnöm, hogy nem
múlik el. Végül egy téli napon elmentem
- életemben először magamtól és egye-
dül - misére. Ez már több mint egy éve
történt, és a mai napig hálát adok ezért
Istennek.

Turcsányi Krisztina

BMC

Az Atya-Fiú és az apa-fiú kapcsolatról
gondolkodtunk, beszélgettünk a Baba-
mama klubban. Arról, milyen az Atya
szeretete Egyszülötte iránt, és hogy ho-
gyan szeret bennünket. Majd arról, mi-
lyen meghatározó lehet Istenképünkben
édesapánkkal való kapcsolatunk, és hogy
hogyan tudják az apák helyesen formálni
fiaikat jelenlétükkel, szeretetükkel. Ol-
vasmányunkban szerepelt egy colorádói
sas példája, ahol az apa-sas kilöki a
nagyobbacska fiókákat a fészekből, majd
alájuk repül, hogy a zuhanás végén hátá-
ra vegye őket. Engednünk kell nekünk,
édesanyáknak, akik szeretjük magunk

mellett, biztonságban tud-
ni és érezni „fiókáinkat”,
hogy apjuk kihívások elé
állítsa őket, hogy olykor-
olykor „kidobja őket a fé-
szekből”. Így erősödhetnek
meg, hogy majd ki tudják
mondani az Atya felé is éle-
tükkel: „Legyen meg a Te
akaratom.” Hiszen a Mennyei
Atya irántunk való szeretete a
keresztthalál borzalmát is en-

gedte megtörténni Fiával. De az Atya
emberi ésszel megközelíthetetlen akarata
mellett ott van Mária szelíd, fogyhatatlan
igenje, mellyel a Golgotára kíséri Szent
Fiát. Milyen sokat kell érlelődünk,
hogy Máriához hasonlóan elfogadjuk
gyermekünk életében a mostani vagy
majdani keresztek és áldozatokat!

Á. Noémi

Plébániai krónika

Március 20-án este Pipó József és ba-
rátaai adták elő Tűz Tamás papköltő ke-
resztútjának megzenésített gitáros feldol-
gozását.

*Március 25-27. hétvégéjén plébániánk
fiataljai részt vettek a kerületi plébániák-
kal közösen szervezett ifi lelkigyakorla-
ton Esztergomban.*

Április 3-án a betegek kenetét szolgál-
tattuk ki 40 beteg és idős testvérünknek.

*Április 3-án és 10-én az esti szent-
misét Fehérvári Jákó OSB és P. Szabó
József OFM szerzetesatyák celebrálták
és mondtak nagyböjti szentbeszédeket.*

Isten egyedül elég...

Nincs semmim, és adni nem tudok,
csak egyet mondani, szeretem az én
Jézusomat. A templom belsejében Jézus-
nál tudok megoldani mindent, ott jönnek
a válaszok, és ott értek meg mindent.
Jézus vállán sírok, Ő megmondja min-
dig, hogy mit és hogy kell tenni, és azt
sem szégyen mondani neki, ha valakit
utálok. Ő érti, hogy nem mindig azért
gyűlölök valakit, mert csak egyszerűen
nem jön be a feje, hanem tudja, miért fáj
nekem az az ember, s kínomban és tehe-
tetlenségemben, miért érzek mély dühöt.
Ő ért, és azt kéri, inkább neki mondjak
mindent, bármi legyen is az, mert Ő az,
aki el tud viselni tőlem minden jót és

rosszat... Így nyer értelmet minden kép, mely az élet fotóalbumában hever, sok jó és rossz emlékekkel együtt. Ő lát téged, s hisz, bízik benned, még akkor is, ha te feladod. Ő nem téved, még ha égbe kiáltanak bűneid, tudja, téged miért, milyen feladatra választott. S csak egyet tudok tenni s mondani, mást nem: Nincs semmim Uram, semmim, csak te vagy ne-kem, s én nem tudok felmutatni semmit, csak mondani, mondani újra, nagyon szeretlek...

Marcsi

Urnatemető

Lehetőség van már épülő urnatemetőkben urnahelyek megváltására, és a szerződések konkrét megkötésére. Az urnafülkék megváltása el nem évülő!

Az urnafülkék megváltási árai:

Férőhely (urna/urnafülke)	Ár (Ft, ÁFÁ-val)
1	165.000.-
2	270.000.-
3	330.000.-
4	420.000.-
5-8	100.000.- /urna

Rajz készült templomunkról

A múlt hónapban megkértem Ryczek Győző osztálytársamat, hogy rajzoljon nekem valamit. Ugyanis művészien kezeli a ceruzát. Közös megbeszélés után a rajz témája a következő lett: Az eredeti templomunk (1926-ban tervezte Bánszky Mihály) „látványtervét” kezdte el megrajzolni, és két hét alatt megszületett a mű. A kép - méreteinél fogva – nem igazán érvényesül az újságban, ezért a

másolatát ki fogjuk tűzni a falújságra, ott lesz megtekinthető! Megköszönöm Győző barátomnak ezt a szívességét, hogy láthatóvá tette számunkra, milyen lett volna templomunk!

Seres Dávid Zsigmond 'Eusebius'

Plébániánk honlapcíme megváltozott!
www.pestszentimre.plebania.hu
Híreket, fényképgalériát és
ismertetőket találsz!

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

Hirdetések

A tervezett **plébániai közösségi házra téglajegyeket** lehet venni a szentmisék után és az irodán 1000, 2000 és 5000 forintos értékben. Aki nagyobb adományt szeretne adni, annak tudunk csekket adni, de átutalni is lehet a plébánia számlájára célmegjelöléssel.

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán délelőtt várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Gyülekező ½ 10-től. Az együttlét ½ 12-ig tart. Helye a Cserkészház.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. Legközelebb május 2-án.

A **felnőtt kezdő hittancsoportba** azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a hittan kéthetente (az év páros heteiben), kedden este ½ 9-től van. Legközelebb április 26-án.

Nagy szeretettel hívunk újabb gyermekeket a **ministránsok** közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker.

Pénteken az esti szentmise után egy óras **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANC SOPORTOK a 2010/2011-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra <i>vagy</i> Szerda ½ 5 óra
Óvodások (nagycsoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elszáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elszáldozók II. év)	Szerda ½ 6 óra
4. osztály	Csütörtök 6 óra
5. osztály	Kedd ½ 5 óra
6. osztály	Szerda ½ 5 óra
7-8. osztály	Kedd 6 óra
9-13. osztály (középiskola)	Szerda 6 óra
Ifjúsági (egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házasi hittan	hónap 2. péntek ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Kedd ½ 9 (2 hetenként páratlan hetek keddein)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu.

Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu